

ב"ה גל ירונות לעיון בפרשת השבוע
ערוכים בידי נחמה ליבוביץ השנה האחת עשרה
יו"ל ע"י מוסד תורה והשכלה למבוגרים ולנער
הסתדרות נטי מזרחי באמריקה

מהדורה מיוחדת בסביל הסתדרות הציונית העולמית
המחלקה לתנוך ולתרבות תורניים בגולה

אמר (תשי"ב) כר"י - ט"ו (נוקב ט"ה)

טים לב: לענין זה עיין גה גליון אמור ט"ע העוסק כולו באותם הפסוקים,
ביחוד עיין בטאלה 5 ט"ו

א. טאלה כללית בעל עקרת יצחק

לפי סכל הספר הזה במעלתן של ישראל וקדושתן הוא מדבר (ר"ל: במעלות ובקדושה
סיטראל מחויבים בהם), כמו שנמסרו הדברים מתחילת מעשה הקרבנות ואחר בהבדלים
מהמאכלות האסורות ומיתר הטומאות: פנימיות וחיצוניות, ומהטכניות המגונות עד
הרחיקם לא מהכיעור לבד, כי אם מן הזופה לכעור כמו שנחבאר בכל פרט קדושים
ההיו. ואחר מה טרומם מכל לסון נחת להם סדר זמנים ומקראי קדש אשר יקראו
אותם כמזעלם אשר בזה יזכו להאיר נרו של הקבה"ו אשר בבית מקדשו כנזכר, הנה
סמן מעשה בן אשה ישראלית להורות, מה חלד הפריצות והבלחיל נקיות ילדי פטע
ובני חטאת בזה, שהיה בן אשה ישראלית שנפרצה מכללה ר"ל להכיל לנכרי כמו
טאמר "והוא בן אשת מצרי", כי הודה בזה הנסיון הועלת החטא וההזר בכל
המצוות הקדומות מזה המין ודומיהם, והוא אשר נזעך נרו.

- 1xx הסבר מהי לפי דבריו סמיכות הפרסיות טבין פרשתנו לפרט הקודמה.
- 2. סמן את הפרקים (או את קטעי הפרקים) שלהם יכוון בעל העקרת בסקירה
הנחתה בזה על כל ספר ויקרא.

א. ויצא בן אשה ישראלית
ויקרא רבה לבי ג.

"ויצא" - מהיכן יצא ר"ל לוי אומר: יצא מעולמו. כפטי"א (שמואל א' י"ז
ד'): "יצא אש הבינים ממחנות פלשתים גליה שמו מנת..."

לבאור מדרש זה:

יבנו בחלי על התורה: מעולמו יצא כי האדם "עולם קטן".
מחנות כהונה על מדרש רבה: מאחר שחרף ה" כבר נמסל כהמות
וגרוע מהם, עד שלא יאות עליו סם אדם שהוא עולם קטן,
והוא הסב דרכו והרחיק מאדם מאד.
ר"ל דוד לוריה על מדרש רבה: שיצא מעולמו, שהיא גלינת עוון של
הקבה"ו המעלם ומתכסה בלבוס העולמות סברא.

- 1xx הסבר - על פי הפירושים הנ"ל - את מובנו של הכסוי "מעולמו יצא".
- 2x מהו הנימוק החיצוני לדרש זה?
- 3xx כיצד נעזר המדרש בטמואל א' י"ז ד', מה הדמיון בין פסוקנו לפסוק,
ההוא, הלא סם בפירוש נפאר "מהיכן יצא" - ממערכות פלשתים.

ג. טאלות ודיוקים ברטי:

ד"ה ויצא בן אשה ישראלית.
כמה ממפרטי רט"י: סבורים טאין רט"י מביא סני פרוטים או סלטה לד"ה אחד,
אלא אם כן אין זעלו נחה מאן אחד מהם.
ועיין לכלל זה גליון דאה חס"ב 2ב
חולדות חס"ד 1ב
וירא חס"ה 4ג
נה חס"ט 1ג
בראסית חס"י 3א
האזינו חס"י 3ב
טמות חס"א 4ד
ויחי חס"ב 2ב

מה דאה רט"י להביא לפסוקנו סלטה פרוטים, מהי מעלתו ומהו חולשתו של
כל אחד מהם?

ד. ס'יו ואל בני ישראל הדבר
 למח לא נאמר כאן כמו בכל מקום; דבר אל בני ישראל?
 ה. ס'יו - ס'ז איט איט כי יקלל סם אלוהיו - ונסא חטאו
 ונוקב סם ה' - סות יומת

ידידיה האלכסנדרוני: "על המצוות המיוחדות"
 אבל במדה שהעניק זכויות טוה וטובות טוה לגרים אטר בוז להבל שהגיע
 אליהם בירושה מאבותיהם ואבי אבותיהם ("הבל וריק" - עבודה זרה), הוא
 אוטר עליהם להסתמס בחרומים ובלטון בלתי מרדנת לונף את אלה, שאחרים
 חושבים אותם לאלים. כדי סגם הללו ("האחרים") לא יבטא - מתוך רגז -
 מה שאסור, כנגד זה שהוא תות באמת, (ביתר דיוק - "הנמצא אשר הוא נמצא"
 באמת)
 (המציא לי את המקום הזה הרב א. שמסון רוזנטל, שהוא שהיגמו בסוכו
 בטבילי מן המקור והוא שהסבירו לי).

ו. הר ק'ו ע'ב (אמור):
 כס יקלל הלוהי"ן אף על גב דפולחנא נוכחא הוא... מן דליים (סמקלל)
 וסכנה לון - "ונסא חטאו" דא... אבל "נוקב סם ה' סות יומת"... סות -
 בעלמא דין, "יומת" - בעלמא אחוי (בעולם הבא).

עקדת יצחק אמור:
 ווטעם כי איט איט מכל איטו המין מאיזה עם או הערובה סיהיה אטר יקלל
 אלוהיו, מפורסם הוא שיטא חטאו, כי עון פלילי הוא לפי דהו, לכן נוקב
 סם ה' הגדול והנורא "סות יומת" - רגום ירגמו..."

ספר מלאכה מחטבת לרבנו משה חפץ (מחכמי איטליה במאה ה-16)
 בא ללמד גודל עונש המקלל סם ה' והנראה מן חפסס סמקלל יותר מנוקב,
 אטר איננו כי אם מפרט, והוא הערת פנים וקלות ראס כלפי מעלה לפרט
 ולבאר סמו יח'. אמנם סמקלל הוא אויב לו וסונא את מי שאמר זהיה העולם;
 לכן כתב משה, סלא נחסוב סאלוגים היים ומלך עולם הוא לזמיון אלוהי
 הגרים, כי לא כצורנו צורם וביותר וביותר דאוי להזהר בסמו הגדול.
 קל מבטוא ובנקל הוא נטוי פסע כסוד חטאה (המליצה טאולה מתלים ל'ב
 א' וע' רש"י סם), כי אזנים להם (=לאלים סלו) נלא שטעור, אולם לא כן
 ה' יח' כי לא לבד לקללו היו, טאין תרופה למכתו, אלא אף הנוקב סם ה'
 סלא חטא אלא במעוט יראה וכבוד חייב מיתה.

1. מה בפסוקינו היה קשה לכל הנ"ל?
2. כמה טוים הם ארבעתם ובמה הם שונים עקרונית ממפרטינו רש"י - רשב"ם - ספרנו?
3. מה ההבדל בקטור שני הפסוקים ס'ו - ס'ז לפי דעת הזוהר ולפי דעת בעל העקדה?
4. כמה טונה רבנו משה חפץ מכל האחרים, (גם מבחינת הפישה הענין כולו, גם מבחינה לשונית).
5. היש להביא מן הפסוקים: בראשית ד' יג'; גדול עוני מנסא יח' כז'; ולא חטא למקום למען חמישים הצדיקים.

" יח' כז': ונסאתי לכל המקום
 שמת לבי לבי; אם חטא חטאתם
 במדבר יח' יח': נוטא עון ופטע

סיוע לפרוטו טל "ונסא עוננו" או אין להביא מן הפסוקים הנ"ל הוכחה לדבריו?
 6. מה חניע את ר' משה חפץ לפרט את הכסוי "ונסא חטאו" בפסוק זה סלא כפי שפרשוהו כל המפרטים?

פסאלות המסומנות X קטות והמסומנות XX קטות ביותר, יעשה כל אחד לפי דרגתו.
 חשובות יש לשלוח לנחמה ליבוביץ, ההסתדרות הציונית העולמית ירוסלים,
 המחלקה לחנוך ולתרבות חורניים חו. 92.